

ק"פ 12/46464 - צבי רוס נגד אריה כץ

בית משפט השלום בכפר סבא

ק"פ 12-07-46464 רוס נ' כץ
לפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין: צבי רוס
הקובל
נגד
אריה כץ
הנאשם

nocchim:
הකובל בעצמו וב"כ עו"ד ליאור לב
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליאור אשכנזי

הכרעת דין

מציאות המחוקק אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב הקובלנה.

רקע

1. הקובל, צבי רוס, הגיע נגד הנאשם קובלנה פלילית. בהתאם להוראת בית המשפט הגיע הקובל, ביום 9.9.2013, כתב קובלנה מתוקן (להלן - "הקובלנה").

הקובלנה מייחסת לנאשם ביצוע שתי עבירות: לשון הרע, לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן - "חוק איסור לשון הרע") ופגיעה בפרטיות, לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן - "חוק הגנת הפרטיות").

2. לפי הנטען בקובלנה, הנאשם הוא אביה של הילדה רוס (להלן - "גב' רוס"), זוגתו לשעבר של הקובל. הקובל וגב' רוס מצויים בהליך פרידה לאחר 17 שנים זוגיות. במסגרת הליך הפרידה, פעלו גב' רוס ומשפחתה המורחבת ובראה הנאשם להשמיז את הקובל בכל דרך אפשרית.

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פלילי

הנאשם, כך נטען, שלח מכתבם לפسيיכיאטרית המוחזית מחוז מרכז ולמנהלת מחלקה הרווחה בישובו של הקובל. במכתבים הופיעו אמירות שונות נגד הקובל, ובהן: דרישת לבצע בקובל בדיקה פסיכיאטרית כפiosa, בקשה לאשפונו, טענות נגד כושר השיפוט של הקובל, טענות כי הקובל מסכן נפשית וכנראה גם פיזית את ילדיו, ועוד.

עוד נטען בקובולנה כי הנאשם צירף למכתבו מסמך "קורות חיים" שרשם הקובל לצורך ייעודי ובעור משטרת ישראל בלבד, ולא לפרסום, ובו ציין כי בנסיבות היה "קרוב עד להתרדרות פלילתית", וכן שבעת שירותו הצבאי הורשע בעבירה החרcosa ברוכש גנוב.

3. כבר עתה רأיתי לנכון לציין כי הקובל הגיע נגד הנאשם תובענה אזרחות הנוגעת לאותה מסכת עובדתית ולמעשה זהה בנסיבות ובעלותיה. חרב המלצות בית המשפט (הן בדיון לפני כב' השופטת מרשק מרים ביום 16.6.2013, hen בדיון לפני יום 18.12.2013) סירב הקובל לוותר על ניהול הליך פלילי נגד הנאשם.

4. בדיון ביום 26.12.2013 התקשרו הצדדים בהסכמה דיןונית, לפיה יכריע בית המשפט בקובולנה על יסוד החומר הכתוב אשר צורף לה בלבד, מבלי שיישמעו עדדים. קיבלתי אפוא את כל המסמכים שצורפו לקובולנה כמצגים מטעם הקובל, והצדדים סיכמו על-פה בישיבה נדחית.

הריאות

5. ואלה המציגים מטעם הקובל הממצאים את הריאות שהוגשו בהליך זה:

מצג א'1 - דוא"ל שכתב הנאשם למנהלת מחלקה הרווחה בישוב צור יגאל ביום 18.4.2012

זה תוכן הדוא"ל: "גב' רונית דרטלר בהכיר את המצב הקשה אבקש להעביר מכתביו זה לפסייכיאטר המוחז' וזאת בטרם המצב מדרדר. נכדים המרימים טלפון לסבא שלהם ואומרים 'סבא אני שונה' ומיד סוגרים זה בטוח לא בא מהם. أنا אשורי לי שמכتب זה הועבר לפסייכיאטר המוחז' ואם לא נא נימוקין לאי העברתם. כפי שציינתי בגוף המכתב הוא נשלח בנסיבות לדעתה של הילה". גב' דרטלר השיבה לנายนם כי הנושא בטיפול הצוות המקצועני על פי הנחיות ונוהלי העבודה של משרד הרווחה.

מצג א'2 - מכתב שכתב הנאשם לגב' דרטלר ביום 22.4.2012

זה תוכן המכתב: "אני סבא של עופרי, שני ואיתי פונה אליו' בפעם הראשונה (בפעם הראשונה 26.2.12) לאחר ופנוי לא ננטה. בניתוחים המצביע הולך ומחמיר ותהליכי הדיון המשפטי ימשכו כנראה כמה שנים. כפי שנראה היום בעין של הדיות כושר השיפוט שלו נפגם לחלוון, הוא מס肯 נפשית את ילדיו וכן את כל הסובבים אותו, וכנראה לא רוחוק היום שהוא י██ן אותם גם פיזית. אני לא מודאג לגבי המבוגרים בהתעללות הנפשית שלቤת יתרוממו לאחר שור הסערה, אבל אני מודאג ממד לגבי הילדיים חסרי הגזע (כך במקור - מ' ק') שהם יכולים להישבר ולא להתרומם בשנית. שואל אני ופוחד מההתשובה מה יקרה שהאלימות המילולית תהפוך לאלימות פיזית. צביקה סרב בעבר להיבדק ע"י פסייכיאטר

עדין עומד בסירובו וגם מכוון את ידיו לא לשתף פעולה עם פסיכולוג שנקבע לוותם בתהיליך הקשה. אני מבקש מכם (לא ידעת הילה ובניגוד לדעתה) להפעיל סמכותך ולהעביר את הטיפול לפסיכיאטר המחויז עפ"י סעיף 6 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991. אני חרד לרגע שאומר אני צדקתי".

מוצג א'3 - מכתב שכותב הנאשם לפסיכיאטרית המחויזת ביום 22.4.2012

במכתב זה הנאשם דיווח על התנהגות מזורה מצדיו של הקובל, שהלכה והחריפה לאחר שבגה רוס עזבה את הבית בשל כך שהתעלל בה נפשית. הנאשם טען כי בעין של הדיות, ועל רקע עברו של הקובל בבית כנער ובצבא, כשר השיפוט שלו נפגם לחלוtin ואינו מבחין בין טוב לרע, הוא מס肯 את ידיו ונותע בהם פחדים וכן שוטף את מוחם, ולא רחוק היום שישקן אותו פיזית. הנאשם חוזר על דברים שכותב במסמך א'2 וביקש מהפסיכיאטריה להפעיל את סמכותה לפי סעיף 6 לחוק טיפול בחולי נפש ולהורות על עירcit בדיקה פסיכיאטרית לנายน. במסמך א'4 השיבה הפסיכיאטרית המחויזת לנายน כי אין לה סמכות להורות על בדיקה פסיכיאטרית מבלי שיתקיים חשד למצב פסיכוטי בכפוף לחווות דעת של גורם טיפול. לפיכך העבירה את פנינו לגב' דרטלר (מוצג ב').

מוצג ג'1 - מכתב נוסף שכותב הנאשם לפסיכיאטרית המחויזת ביום 9.5.2012

במכתב זה הודיע הנאשם לפסיכיאטרית המחויזת שאינו מקבל את פרשנות להוראות חוק טיפול בחולי נפש, טען כי הקובל עונה על התנאים המצדיקים הוראת בדיקה, הסביר כי לשכת הרווחה בישוב אינה מסוגלת לטפל בבעיה, וביקש אותה לשקלן שנית את עמדתה, טרם יהיה מאוחר מדי. במסמך ג'2, מכתב תשובה של הפסיכיאטרית לנายน, חוזרת הפסיכיאטרית המחויזת על עמדתה ובקשה מה הנאשם לפרט את התסמים הפסיכוטיים או ההפרעה בשיפוט, הגורמים למסוכנות.

מוצג ד' - קורות החיים שרשם הקובל בשנת 2003 לצורכי גיוס למשטרת

בקורות החיים של הקובל, אשר אין חולק כי צורפו למכתב מוצג א'3, רשם הקובל, בין היתר, כי בתהיליך החזרה בשאלת שעבר היה חשוף להשפעה לא טוביה והוא קרובה להתדרדרות פלילית. עוד ציין שם כי בתחילת שירותו הצבאי "ליך על עצמו" תיק באופן שגרר רישום פלילי בגין רכוש גנוב.

מוצגים ה'1 וה'2 עניינים פניה של עורך דיןו של הנאשם למחלוקת הרווחה בקשר עם מכתבי הנאשם.

דין והכרעה

6. אקדמי לדין הפרטני בהתקיימות העבירות שייחסו לנายน את העירה הבאה: כיון שלא העידו לפני עדים כלשם לא יכול להזכיר בהליך זה בשאלות מהימנות. התשתית העובדתית בתיק זה תיקבע על יסוד הראיות שהוגשו, וככל שהוא בריאות חסר כזה או אחר, יפעל הספק לטובת הנאשם כמתחייב מן העובדה שעסוקין בהליך עמוד 3

א. לשון הרע

7. סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע קבע עבירה פלילתית של **פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, לשני בני אדם או יותר זולת הנפגע**.

8. הנאשם אינו חולק על כך שלוחח את המכתבם שצורפו לכתב הקובלנה, ועל כן אני רואה קושי בקביעה כי במקרה זה התקיים יסוד ה"פרסום" (כמתחייב מהגדרת המונח בסעיף 2(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע).

9. הנאשם סבור כי לא היה במכتبם שכתב לפסיכיאטרית המחויזת ולמנהל שירותי הרווחה משום לשון הרע. טענה זו יש לדחות. כיצד, המבחן בדבר קיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי הפרסום להערכה לה זוכה הפרט התובע בענייני הבירות [ע"א 723/74 **הוצאה עיתון הארץ בעמ' נ' חברות החשמל לישראל בעמ'**, פ"ד לא(2) 281, 293 (1977)].ברי כי מכתבו הנאשם צביעו על קיומה של הפרעה נפשית של הקובל, העלו תהיה באשר לשפויותו, ואף ביקשו לזמן לבדיקה פסיכיאטרית נוספת יכול להיות אשפוז אזרחי. לפיכך יש בפרסומי הנאשם משום הוצאה לשון הרע.

10. כיוון שה הנאשם שלח את מכתבו לפסיכיאטרית המחויזת ולמנהל שירותי הרווחה ביישוב צור יגאל, ואף בקש במפורש שהמכتبם יועברו מגורם אחד למשנהו, הוכיח הקובל כי הפרסום נועד "לשני בני אדם או יותר זולת הנפגע".

11. הקובל לא הוכיח, עם זה, כי בפרסום המכתיים היה לנายนיסי הנדרש לצורר הרשעה בעבירה של לשון הרע לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע.

הADB הפלילית של איסור לשון הרע, המעוגנת בסעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, היא עבירת התנהגות, שהיסוד הנפשי שלו הוא מחשבה פלילתית ביחס להתנהגות (הפרסום) והנסיבות, ומטרה להשיג יעד - "כוונה לפגוע" [רע"פ 9818/01 **ביתו נ' סולטן**, פ"ד נת(6) 554, 571 (31.3.2005); להלן - "**הלכת ביתון**"]. בהלכת ביתון אושרה הלהכה שנקבעה בפרשת **בורוכוב** (ע"פ 677/83 **בורוכוב נ' יפתח**, פ"ד לט(3) 205), לפיה אין להחיל את כלל הנסיבות על עבירות לשון הרע. מכאן, שבלהלן פלילי לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, על הגורם המאשים להוכיח כי מטרתו של הנאשם בפרסום הייתה לפגוע במושא הפרסום.

כיוון שבלהלן זה לא העידו עדים כלשהם, ניתן היה להוכיח כוונה לפגוע מתוכן המכתיים והודעת הדוא"ל בלבד. אלא, שתוכן המכתיים, כשהוא לעצמו, מקיים את ההנחה כי מטרת הנאשם הייתה אחרת: להתריע לפני הרשות על חששו כי הנאשם עלול לפגוע (נפשית ואולי גם פיזית) בנכדיו של הנאשם. בוודאי שלא ניתן, באמצעות המכתיים בלבד, להוכיח ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, כי מטרת הנאשם בפרסום הייתה לפגוע בקובל. אמנם, כתענט הקובל,

הימנעות הנאשם מעדות עשויה לחזק את ראיות הتبיעה, אלא שאין מחדל זה יכול לרפא את החסר המהותי בראיות הتبיעה בכלל הקשור ליסוד הנפשי, ואין בו כדי להביא להרשעת הנאשם במעשה שלא הוכח.

12. **משכשל הקובל בהוכחת היסוד הנפשי הנדרש בעבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, אין לו אלא לזכות הנאשם מביצוע עבירה זו.**

13. נכון המסקנה אליה הגיעו בפסקה 12 לעיל, לא עורר דין מפורט בתחולת ההגנות העומדות לנאשם לפי חוק איסור לשון הרע.

اذין רק כי, לטעמי, עומדת לנאשם הגנת סעיף 15(8) לחוק זה, שהרי פנה בתלונה לשתי רשיות המוסמכות לקבל תלונות על הנפגע או לחזור בעניין המשמש נושא התלונה (בניגוד לסבירת ב"כ הקובל), רשות הרוחה בהחלט מוסמכות לחזור בעניין שהובא במסגרת המכתבם, וראיה לכך ניתן למצוא בעובדה שהפסיכיאטרית המחויזת בכבודה ובעצמה מצאה לנכון לערב אותן בדבר), וגם אם המידע שמסר לשויות אלה לא הוכח נכון - אין בכך כדי לשלול את תוקף ההגנה, כל עוד פעל בתום לב, במובן זה שהאמין באמונות הפרסום [ע"א 788/79 **אברהם ריימר נ' עיזבו המנוח ברקן ריבר**, פ"ד ל(2) 141, 149 (1981)]. הקובל לא הוכיח כי הנאשם לא האמין באמונות הדברים הרשומים במכתביו.

נראה כי לנאשם עומדת גם הגנת סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע - פרסום שנעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם.

ב. הגנת הפרטיות

14. בכתב הקובלנה ייחס הקובל לנאשם ביצוע עבירה של פגעה בפרטיות, לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, בשל כך שצייף למכתבו מוצג אי' 3 העתק קורות חיים של הקובל, שכללו אמרה כי בנסיבותיו "היה קרוב להתדרדרות פלילתית", וכן התיחסות לכך שהורשע בעבירה. ב"כ הקובל לא התייחס בסיכון לעבירה זו, אך בנסיבות העניין החלטי לא לראות בכך ממשום נטישת הטענה, ועל כן אנמק מודיעו החלטתי לזכות את הנאשם גם מביצוע עבירה זו.

15. לטענת הקובל, הנאשם צירף את קורות החיים שלו, הכוללים מידע רגש ופרט, שלא ברשותו, למכתבו לרשות הרוחה.

16. מתוכן הדברים הוכח כי קורות החיים אכן כוללים גם מידע פרטני - זהה שהקובל ודאי לא היה מעוניין שיועבר לרשות הרוחה ולפסיכיאטר המחויז. משכך, ניתן לומר כי הנאשם פגע בפרטיותו של הקובל בכך שמסר ידיעת על עניינו הפרטיים, שלא למטרה שלשמה נמסרה (סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות), או לפחות הטריד את הקובל "הטרדה אחרת" (סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות). אין מתקבל את טענת הנאשם כי קורות החיים נועדו

למסירה לכל דורש, רק משום הכוורת המתנiosa בראשם ("לכל המעווני"). ברור כי קורות החיים נועדו להימסר למשטרת ישראל, או לכל היוטר לגורם שהקובל היה מעוני להיות מועסק על ידו, ולא לגורמים אחרים. ברור גם כי מסמך קורות חיים כולל פרטים רגילים ואין מעבירים אותו שלא בהסכמה הכותב.

17. אלא, שמתוכן הדברים ספק רב אם ניתן להוכיח כי הנאשם היה מודע לכל רכיבי העבירה בה הואשם על ידי הקובל.

18. כך או אחרת, לנאים עומדת הגנה לפי סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, ומכאן שגם הגנה לפי סעיף 18(2)(ו) לחוק הגנת הפרטיות.

19. לנאים עומדת גם הגנה לפי סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות, שכן אני מקבל את טענת הנאשם כי, בנסיבות העניין, הפגיעה בפרטיותו של הנאשם היא בגדיר "מעשה של מה בכר". זאת בשל שילוב העובדה כי הפגיעה הספציפית בפרטיות הייתה קלת ערך ייחד עם העובדה שהמסמך נשלח למנהל מחלקה הרווחה החשופה ממליא, במסגרת עובודתה, לעניינים הנוגעים לצנעת הפרט של הנאשם, ככלא שעלה פי טיבם פוגעים פי כמה וכמה בפרטיותו.

20. אשר על כן, אני מזוכה את הנאשם גם מביצוע עבירה של פגעה בפרטיותו.

סיכום

21. הנאשם מזוכה מביצוע שתי העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

22. הקובל התעקש לנalle הליך זה לצד ההליך האזרחי המקורי (תמ"ש 43664-05-12). גם אם לא קיבל את טענת הנאשם כי המישור האזרחי הוא דרך המלך לקבלת סעד במקרה של לשון הרע, אין כל ספק שניהול שני הליכים במקביל נגד הנאשם הסב לו נזק. משהשתכנעתי כי לא היה מקום להגשת הקובלנה וברור כי ניהול הסב לנאים הפסד ממון, אני מחייב את הקובל בהוצאות הנאשם בגובה 3,000 ₪.

ניתנה היום, ג' בטבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, במעמד הנוכחים.